

**UCHWAŁA Nr III/.../2024
RADY GMINY KONIUSZA
z dnia 27 czerwca 2024 roku**

w sprawie rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Koniusza

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 609 z późn.zm.) oraz art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks Postępowania Administracyjnego (t.j. 2024 r. poz. 572), po zapoznaniu się z wynikami postępowania przeprowadzonego przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji, Rada Gminy Koniusza uchwala, co następuje:

§ 1.

Postanawia się uznać skargę właściciela nieruchomości położonej na terenie Gminy Koniusza złożoną w dniu 3 czerwca 2024 roku na Wójta Gminy Koniusza za bezzasadną z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy, zobowiązując Przewodniczącego do doręczenia uchwały wraz z uzasadnieniem Skarżącemu.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

W dniu 3 czerwca 2024 roku skarżący złożył do Małopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie skargę na Wójta Gminy Koniusza w sprawie uregulowania statusu jego działki położonej w Gminie Koniusza. Skarżący wyraził niezadowolenie z obciążenia go zbyt wysokim podatkiem za wskazaną nieruchomość i z braku pomocy w tym zakresie ze strony Urzędu Gminy w Koniuszy.

W dniu 20 czerwca 2024 roku odbyło się posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy, na którym przeprowadzona została analiza złożonej skargi. Następnie w tym samym dniu odbyło się połączone posiedzenie Komisji Rady Gminy, podczas którego radni zostali zapoznani ze sprawą. Komisja zapoznała się z wyjaśnieniami Wójta i ustaliła, co następuje.

Skarżący korespondował z Urzędem Gminy Koniusza mailowo w dniach 28 kwietnia 2024 r., 27 maja 2024 r. oraz 3 czerwca 2024 r. w sprawie uregulowania stanu prawnego jego działki, która miałaby być zajęta pod drogę gminną będącą we władaniu Gminy Koniusza oraz w sprawie przeklasyfikowania jego nieruchomości oznaczonej w ewidencji gruntów i budynków jako droga na użytek rolny, ponieważ Skarżący płaci za duży podatek od nieruchomości za tę drogę. Na każdą z powyższych wiadomości Skarżący otrzymał odpowiedź.

W stosunku do wysokości podatku ustalono, co następuje.

Na podstawie deklaracji złożonych przez właściciela działek, tj. przez Skarżącego w dniu 16 listopada 2009 r. do tutejszego Organu podatkowego, tj. informacji w sprawie podatku od nieruchomości, informacji w sprawie podatku rolnego oraz w oparciu o zawiadomienie o zmianach w ewidencji gruntów i budynków z dnia 27 sierpnia 2009 r. sporządzonego przez Powiatowy Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Proszowicach, wystawiona została przez Wójta Gminy Koniusza decyzja ustalająca wymiar podatku od nieruchomości i rolnego, który Skarżący zobowiązany był uiścić.

Skarżący jako podatnik uznał decyzję za zgodną ze stanem faktycznym i prawnym oraz dokonywał terminowych wpłat należności podatkowych na konto tutejszego Organu podatkowego.

Wobec braku zmian w danych będących podstawą opodatkowania w kolejnych latach, Organ Podatkowy wystawiał decyzje ustalające wysokość podatków od zgłoszonych przez Skarżącego gruntów na podstawie w. informacji. Decyzje uwzględniały zmiany stawek podatku od poszczególnych rodzajów gruntów i były zgodne ze stawkami przyjętymi na dany rok, uchwalanymi przez Radę Gminy Koniusza. W roku 2014 Skarżący złożył odwołanie od decyzji ustalającej wymiar podatku za rok 2014 do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krakowie, podatkowego kwestionując rodzaj zastosowanej stawki podatku od nieruchomości dla działki o powierzchni 220 m² sklasyfikowanej w wypisie z rejestrów gruntów (tj. wykaz zmian z dnia 27 sierpnia 2009 roku) jako oznaczenie użytku "dr" opis "droga" powierzchnia [ha] „0,0220”.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Krakowie (SKO w Krakowie) decyzją z dnia 16 maja 2014 r. utrzymało zaskarżoną decyzję w mocy stwierdzając, że to na właścicielu gruntów ciąży

obowiązek podatkowy, a Organ podatkowy prawidłowo ustalił rodzaj zobowiązania oraz poprawnie naliczył kwotę zobowiązania podatkowego.

Ponadto SKO w Krakowie wskazało, iż działka Skarżącego „(...)podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, ponieważ w ewidencji gruntów została oznaczona jako droga. Dopóki Podatnik nie wystąpi do właściwego organu o zmianę zapisów w ewidencji i dopóki to nie nastąpi, dopóty nie może skutecznie zarzucać organowi podatkowemu błędnych ustaleń co do przedmiotu i podstawy opodatkowania. Jeżeli istnieją rozbieżności pomiędzy stanem faktycznym a danymi z ewidencji gruntów, to na Podatniku ciąży obowiązek doprowadzenia do ich zgodności ze stanem faktycznym”.

Od decyzji SKO w Krakowie przysługiwało prawo skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie, z którego to prawa Skarżący nie skorzystał.

W kolejnych latach do Skarżącego wysyłano decyzje ustalające wysokość podatków w poszczególnych latach. W roku 2024 również taka decyzja została wysłana, a Skarżący nie skorzystał z prawa odwołania od niej w terminie wskazanym w przepisach prawa.

Natomiast działania Skarżącego opisane w skardze następują po wpłacie pierwszej raty należnych Gminie Koniusza podatków.

W decyzji wskazano zobowiązanie podatkowe na rok 2024 w wysokości: 80,00 zł podatek rolny oraz podatek od nieruchomości w kwocie 53,00 zł, płatne w ratach: I rata do 15 marca 2024 r. w kwocie 33,00 zł (podatek rolny 20,00 zł podatek od nieruchomości 13,00 zł), II rata do 15 maja 2024 r. w kwocie 34,00 zł (podatek rolny 20,00 zł podatek od nieruchomości 14,00 zł), III rata do 15 września 2024 r. w kwocie 33,00 zł (podatek rolny 20,00 zł podatek od nieruchomości 13,00 zł) oraz IV rata do 15 listopada 2024 r. w kwocie 33,00 zł (podatek rolny 20,00 zł podatek od nieruchomości 13,00 zł). Skarżący w dniu 18 marca 2024 r. dokonał wpłaty części zobowiązania podatkowego w wysokości 80,00 zł dokonując na przelewie wpisu o treści: „Uwaga nie płacę za zalaną asfaltem drogę gminną o pow. 220 m.” Zgodnie z art. 62 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. 2023 r., poz.2383 z późn. zm.), jeżeli na podatniku ciąży zobowiązania podatkowe z różnych tytułów, dokonana wpłatę zalicza się na poczet podatku zgodnie ze wskazaniem podatnika, a w przypadku braku takiego wskazania – na poczet zobowiązania podatkowego o najwcześniejszym terminie płatności spośród wszystkich zobowiązań podatkowych podatnika. Zgodnie z powyższym, kwota 80 zł została zaksięgowana na poczet całości podatku rolnego (za cztery raty tego podatku).

Wskutek powyższego, po wpłaceniu przez Skarżącego kwoty 80 zł zaksięgowanej, zgodnie z życzeniem Skarżącego, jako zapłata podatku rolnego, w dniu 16 marca 2024 r. wystąpiła niedopłata I raty podatku od nieruchomości w wysokości 13,00 zł. W związku z powyższym w dniu 15 kwietnia 2024 r. Organ podatkowy wystawił upomnienie odebrane przez Skarżącego w dniu 24 kwietnia 2024 r. Zgodnie z zawartym na upomnieniu pouczeniem, jeśli nie zostanie dokonana wpłata w terminie 7 dni od otrzymania upomnienia Organ podatkowy wysyła tytuł wykonawczy do Urzędu Skarbowego w celu wyegzekwowania należności. Tak też Organ podatkowy uczynił, a Urząd Skarbowy skutecznie wyegzekwował zaległe należności w dniu 20 maja 2024 r. wpłacając na konto Gminy Koniusza kwotę 29,35 zł (tj. 13,00 zł tytułem I raty podatku od nieruchomości i 16,35 kosztów upomnienia). Ponadto Urząd Skarbowy naliczył i pobrał od Skarżącego opłatę manipulacyjną w wysokości 100,00 zł na rzecz podjętych działań zgodnie z art. 64 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 z późn. zm.). Zgodnie z tym przepisem, organ

egzekucyjny pobiera opłatę manipulacyjną za wszczęcie postępowania egzekucyjnego dotyczącego należności pieniężnej. Opłata manipulacyjna wynosi 40 zł, a w przypadku wszczęcia egzekucji administracyjnej opłata ulega podwyższeniu i wynosi 100 zł. O powyższym Skarżący był informowany w rozmowie telefonicznej, co skutkowało wniesieniem przez Skarżącego pisma z dnia 5 czerwca 2024 r. zatytułowanego „Oświadczenie”, w którym Podatnik nie zgadza się z działaniami Organu Podatkowego Gminy Koniusza oraz Urzędu Skarbowego, żądając zwrotu środków z Urzędu Skarbowego oraz uznania Przez Organ podatkowy wpłaty 80,00 zł na poczet ciężących na nim podatków rolnego i od nieruchomości.

Organ Podatkowy ustosunkował się zatem do wyżej wskazanego Oświadczenia Podatnika dokonując przeksięgowania pod datą 5 czerwca 2024 r. środków wpłaconych przez Skarżącego w wysokości 80,00 zł w następujący sposób: z wpłaconych 80 zł kwotę 60 zł zaksięgowano za podatek rolny (raty I, II i III), zaś pozostałe 20 zł zaksięgowano na poczet II raty podatku od nieruchomości i części III raty tego podatku.

O powyższym Skarżący został poinformowany pismem z dnia 12 czerwca 2024 r.. Pismem tym poinformowano również Skarżącego, jaka kwota podatku z każdego tytułu pozostała do zapłaty przez Skarżącego w 2024 r.

W wyniku powyższego Organ podatkowy uznał sprawę za wyjaśnioną, z czym nie zgodził się Skarżący, informując w dniu 19 czerwca 2024 r., iż nadal oczekuje na zwrot kwoty zajętej przez Urząd Skarbowy.

W stosunku do zmiany użytku działki ujawnionej w ewidencji gruntów i budynków pouczano Skarżącego o obowiązujących w tym zakresie przepisach. Zgodnie z art. 21 ustawy z 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1752 z późn.zm., podstawę planowania gospodarczego, planowania przestrzennego, wymiaru podatków i świadczeń, oznaczania nieruchomości w księgach wieczystych, statystyki publicznej, gospodarki nieruchomościami oraz ewidencji gospodarstw rolnych stanowią dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków. Zgodnie z art. 22 tej ustawy, podmioty, o których mowa w art. 20 ust. 2 pkt 1 (tj. właściciele nieruchomości), zgłaszają właściwemu staroście zmiany danych objętych ewidencją gruntów i budynków, w terminie 30 dni, licząc od dnia powstania tych zmian. Obowiązek ten nie dotyczy zmian danych objętych ewidencją gruntów i budynków, wynikających z aktów normatywnych, prawomocnych orzeczeń sądowych, decyzji administracyjnych, aktów notarialnych, materiałów zasobu, wpisów w innych rejestrach publicznych oraz dokumentacji architektoniczno-budowlanej przechowywanej przez organy administracji architektoniczno-budowlanej. Zgodnie z powołanymi przepisami to na właścicielu nieruchomości ciąży obowiązek dostarczania Staroście Proszowickiemu dokumentacji (geodezyjnej), pozwalającej na zaktualizowanie danych ewidencyjnych o działce, której właścicielem jest Skarżący, o czym w dniu 11 czerwca 2024 r. Skarżący był informowany.

W stosunku do uregulowania stanu prawnego działki zajętej według Skarżącego pod drogę gminną, na której urządzono drogę bitumiczną, ustalono co następuje.

Przedmiotowa działka będąca własnością Skarżącego w większości stanowi zadrzewioną skarpę drogi. Zarzut Skarżącego dotyczący wylania asfaltu na jego działce został

niewłaściwie skierowany, ponieważ wskazana droga nie znajduje się w ewidencji dróg gminnych Gminy Koniusza, w związku z powyższym Wójt Gminy Koniusza nie pełni funkcji zarządcy tej drogi o czy Skarżący został poinformowany mailowo.

Mając powyższe na uwadze, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji rekomenduje Radzie Gminy Koniusza rozstrzygnięcie tej sprawy zgodnie z powyższą argumentacją i uznanie jej za bezzasadną. Rada Gminy Koniusza, po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, rozpatrując skargę na Wójta Gminy Koniusza, w całości podziela stanowisko Komisji i uznaje je za własne, tym samym uznając skargę za bezzasadną. Rada Gminy Koniusza uznaje, iż w niniejszej sprawie podjęto wymagane przepisami prawa działania, a zatem przedmiotową skargę należy uznać za bezzasadną stosownie do dyspozycji art. 229 pkt 3 ustawy K.p.a.

Zarazem stosownie do art. 239 K.p.a informuje się Skarżącego, iż w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności, organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy bez zawiadamiania skarżącego.